

ville fort sagt kunne anslaaes til ca. 13 Dre pr. Pd., og 13 Dre pr. Pd. af disse ca. 40 Mill. Pd. vil være lige saa meget som 5 Mill. Kr., der spares her i Landet, som tidligere gik ud af Landet til fremmede Sukkerfabrikanter, og som kom Tydslands Sukkeravl, andre Landes Sukkeravl og andre Landes Arbeidere til Gode. Nu kunde man maasse indvende, at denne Sparen af 5 Mill. Kr. maatte ster paa andre Produktioners Befostning, paa Kornavlens og Fedevarerproduktionens Befostning, men det viser sig tværtimod, at paa deresukkerdyrkende Egne er hverken Kornproduktionen eller Fedevarerproduktionen gaaet tilbage, men snarere fremad, op ad, og det er en Kjendsgjerning, at her spares 5 Mill. Kr. i Landet til Landets eget Bedste; de gaa ikke ud af Landet, men spares for Omsætningen herhjemme. Jeg nævner dette, for at pege tilbage paa, at første Del af § 2 netop har en stor finantziel Betydning for Statskassen. Den ærede Ordfører mener maasse, at den har en finantziel Betydning til Tab for Statskassen — ja, det kan se saaledes ud, men det bliver lige det Modsatte. Det bliver saaledes, at den Smødekommun, som man her tilbyder fra Regjeringens Side, og som Flertallet i Udvalget modsætter sig, egentlig kun vil blive en Andel, som Staten faar i Sukkerindustrien, og som vil komme tilbage med Hundrede Procents Renter. Jeg skal i saa Henseende henvise den ærede Ordfører til de Betragtninger, han selv tidligere har gjort gjældende. Sagen er nemlig den, at spares her 5 Millioner i Kapital for Omsætningen her i Landet — 1,047,000 Kr. paa Arbeidsklassen og det Øvrige paa Landbruget — saa bliver Befolkningens Kjøbeevne saa meget større, at der ikke er Tale om Andet, end at disse stakkels 200,000 Kr. eller deromkring, som Nedsættelsen vil andrage, gennem den forøgede Kjøbeevne vil komme tilbage med mangfoldige Renter, med mere end Hundrede Procent. Den ærede Ordfører har saa ofte, naar han har staaet her og talt om Toldnedsættelser, hævdet som en Grundsætning, at naar man nedsætter Tolden, saa vil Kjøbeevnen stige, der vil blive forbrukt saa meget Mere, at der langtfra ikke fremkommer en saa stor Nedgang for Statskassen, som de Millioner andrage, hvormed man har nedsat Tolden.

Nu vil jeg spørge: naar ved en Toldreform, hvorved der foretages en Nedsættelse paa 4 Millioner, disse 4 Millioners Tab tilnærmelsesvis formindstes med 1 Million ved Forøgelse af Forbruget, hvor meget mere maa da ikke 5 Millioner, sparet i den indenlandske Omsætning, kunne give? Her er i Birteligheden kun Tale om at anvende 200,000 Kr. til Støtte i Diebliffet, altsaa som en Slags Driftstilbud, og jeg betragter dette som en Statsandel i denne Industri, en Andel, der, som sagt, vil give sine store Procenter. Det er saaledes ikke egentlig noget Hjælpespørgsmaal. Derjom det var saaledes, som det er blevet sagt, at det var Fabrikerne og Sukkerroedyrkerne, vi skulde komme til Hjælp, saa turde jeg maasse ikke en Gang være med til at staa paa Regjeringens Forslag. Det er imidlertid ikke et saadant Spørgsmaal, det er et Ugerbrugsspørgsmaal, et Arbejder-spørgsmaal og et national-økonomisk Spørgsmaal, og vi gjøre uklogt, derjom vi ikke tage dette i Betragtning. Jeg beklager, at vi ikke i Udvalget have faaet en rigtig indgaaende Behandling af disse Spørgsmaal. Jeg tvivler ikke om, at den ærede Ordfører med sin sædvanlige Smødekommun da vilde have taget skyldigt Hensyn til de fremkomne Betragtninger, og jeg tvivler heller ikke om, at hans Indsigt i statsøkonomiske Spørgsmaal er saa stor, at naar han var bleven gjort opmærksom paa det foreliggende Spørgsmaals vidtrækkende Betydning, saa vilde han have taget Hensyn dertil.

Naar han talte om, at Lovforslaget, som det foreligger fra Regjeringens Side, nærmest maatte betragtes som et Kompensations-spørgsmaal i Forbindelse med det foregaaende, saa kan jeg ikke se, at det er rigtigt, da der ikke indeholdes Noget i Anmærkningerne, som viser dette. Jeg skal imidlertid lade dette staa og kun sige — og dette vil jeg ogsaa gjerne henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa — at forsaavidt den Betragtning, jeg her gjør gjældende, holder Stik, hvad jeg ikke tvivler om, saa er det jo aabenbart, at dette Spørgsmaal kompenjerer sig selv. Jeg er vis paa, at naar Staten støtter denne Industri, som foreslaaet af den ærede Minister i Lovforslaget, saa vil det komme tilbage til Statskassen med fulde Renter og give mere